

## عنوان مقاله:

اثر وفور منابع طبیعی بر توسعه آموزش ( مطالعه تجربی کشورهای حاشیه خلیج فارس )

## محل انتشار:

فصلنامه راهبرد توسعه، دوره 17، شماره 65 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

## نویسنده:

هدی زبیری - دانشگاه مازندران

## خلاصه مقاله:

فراوانی منابع طبیعی نظیر نفت می تواند به یک عامل بازدارنده در رشد و توسعه کشورها منجر شود. چنین پدیده ای نفرین منابع نامیده می شود که شناسایی آن در پژوهش های اقتصادی سابقه طولانی دارد. سهم عمده نفت در بودجه کشورها علاوه بر اثرگذاری در متغیرهای کلان اقتصادی می تواند در متغیرهایی اجتماعی نظیر آموزش نیز اثرگذار باشد چراکه درآمد زیاد ناشی از فروش منابع، اهمیت درآمدزایی از محل دانش را کاهش می دهد. وجود چنین رابطه ای می تواند نشانه کم توجهی اقتصاد های نفتی به دانش و آموزش باشد که در بلندمدت آثار عمیق و نامطلوبی بر عملکرد اقتصادی خواهد داشت. این پژوهش می کوشد تا چنین پدیده ای را در کشورهای حاشیه خلیج فارس که دارای رانت منابع نفتی هستند مورد بررسی قرار دهد. برای این منظور سه متغیر معرف کمیت و کیفیت آموزش در این کشورها انتخاب شده اند. اطلاعات در دوره زمانی ۱۸ ساله منتهی به ۲۰۱۷ قرار دارند. در پردازش داده ها از روش میانگین گروهی تلفیقی استفاده شده است. نتیجه پژوهش نشان داده است که در بلندمدت رانت منابع نفتی موجب افت کیفی و کمی آموزش شده است. به نحوی که با رشد ۲۰ درصدی رانت منابع نفتی در کشورهای حاشیه خلیج فارس، نرخ ثبت نام متوسطه ۴/۳ درصد، میانگین سال های تحصیل بزرگسالان ۸/۱ درصد و کیفیت آموزش ۸/۰ درصد کاهش می یابد.

## کلمات کلیدی:

وفور منابع طبیعی، درآمدهای نفتی، آموزش، میانگین گروهی تلفیقی.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252683>

